

§ 23 er der stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa at sikre Folk, der indlade Gods i Vognene, mod ufrivillige Overstridelser af Bæreevnen, idet man der har indsat, at for saa vidt Overstridelsen ikke andrager over 5 pSt., kan vedkommende ikke ifalde nogen Mulkt. Endvidere har man ogsaa anset det for rigtigt at indsatte en Bestemmelse om, at Overstridelser, der fremkomme efter Indladning ved Naturforholds Indvirkning, ikke komme vedkommende til Last, i alt Fald naar de ikke komme op over 5 pSt. Det er netop et Par af de Ting, som ere bleve berørte i de ydste Trælasthandlernes Andragende, som Udvalget herved mener at have taget tilstrækkeligt Hensyn til. — Til § 26 er der føjet en Henvisning til § 34, en Bestemmelse om, at Paalæsningsfristen ordnes i Lighed med Aflæsningsfristen. — Nr. 26 er en ren Redaktionsændring. — Under Nr. 27 har Udvalget ment — for øvrigt ogsaa i Henhold til det Andragende, der er indkommet —, at der i det mindste burde sættes nogle Minimumsfrister for Vognenes Af- og Paalæsning. Det er navnlig i det sidste Aars Tid, hvor der har været øjensynlig Mangel paa Materiel, at der har været saa rent vilkaarlige og lave Tidsfrister, at de i høj Grad have generet Folk. Man mener derfor, det er rimeligt, at der sættes nogle Minimalfrister, som under ingen Omstændigheder maa gøres kortere. Ligeledes har man ment, at der ved Fastsættelse af Fristen bør tages Hensyn til, dels hvor meget der sendes paa een Gang, og dels hvor langt Adressaten bor fra Stationen, idet det jo er urimeligt, at den, der bor 2—3 Mil fra Stationen, skal komme lige saa hurtig hen og aflæse en Vogn, som den, der bor ved Siden af. — Vædringsforslag Nr. 28 er et lille Vædringsforslag, der, finansielt set, ikke drejer sig om noget videre, idet det kun bestemmer, at der udsendes gratis Brevkort med Meddelelse om hele Vognladningers Ankomst. Flertallet havde hellere ønsket, at der skulde sendes Meddelelse til Adressaterne vedrørende alle Forsendelser, som det nu sker i Byerne, men da den højtærede Minister endda var noget betænkelig ved, hvad der her er foreslaaet, og vi sætte Pris paa at have hele Udvalget med, er det blevet indskrænket til kun at gælde Meddelelse om Ankomsten af

Vognladninger, og selv om det mulig kun spiller en ringe Rolle, er det, der her gives Landet, dog kun en Ret, som Købstæderne have haft, i alt Fald i meget lang Tid, idet Købstadbeboerne saa gratis Underretning om alt, hvad der ankommer til dem. Vædringsforslagene Nr. 29 og 30 ere kun redaktionelle. — Til § 38 er der under Nr. 31 stillet et lille Vædringsforslag, som ikke har meget at sige, men som Udvalgets Flertal dog fandt sig foranlediget til at stille, og som jeg heller ikke haaber, den højtærede Minister vil gøre synderlig Indvending imod. — Til § 42 er der under Nr. 32 og 33 foreslaaet et Par Vædringer, som gaa ud paa at udvide Pligten for Eftersending inden for Rigets Grænser i større Maal end uden for disse. I Forslaget er nemlig Fristen sat til 4 Maanedes, væsentlig vistnok af Hensyn til den internationale Jærnbaneoverenskomst, og Udvalget har derfor ikke villet røre ved denne Frist for Udlandets Vedkommende. Udvalget har derimod ikke ment, der vilde være nogen Mening i at blive ved denne Frist for Indlandets Vedkommende og har derfor overhovedet ingen Frist sat for Eftersending inden for Rigets Grænser. — Til § 49 er foreslaaet en Vædring, der gaar ud paa, at Stykket nederst i Paragraffen om, at alle Forbehold ved Godssets Modtagelse, der tages uden Jærnbanens Samtykke, ere uden al Betydning, skal udgaa. I og for sig havde jeg for mit Vedkommende ikke haft noget imod, at det stod der, fordi der er taget saa mange Undtagelser foran i Paragraffen, men Udvalget har dog ment, at Bestemmelsen var overflødig, og at der ogsaa kunde tænkes Tilfælde, hvor denne Bestemmelse kunde være generende. Det har derfor stillet Forslag om, at denne Sætning udgaa, og det vil ogsaa efter min Mening være uden synderlig Betydning, om den staar der eller ej. — Til § 54 er der under Nr. 36 stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa, at der tiltaas Bogtere af Kreaturer der affendes med Jærnbanen, fri Befordring Tour og Retour paa 3dje Klasse. Det er jo ganske naturligt, at naar Jærnbanen, som der staar i Paragraffen, har Ret til at fordre, at Dyrene skulle ledsages, bør Jærnbanen ogsaa bære Befordringen ved denne Ledjagelse, i hvert Fald for Billettens Vedkommende. — Til § 57